

Minu arvamus "Sügisballist"

Kirjutas Oliver Paljak, 12.C
Kolmapäev, 25 September 2019 21:36 -

Minu arvamus "Sügisballist"

Ma pean tõdema, et mulle "Sügisball" meeldis, kuid mis mulle eriti antud raamatu juures sümpantiseeris, oli just see õhkkond, mille Mati Unt suutis edasi anda.

Loomulikult peaksime alustama sellest, et esimesel silmapilgul on raamatu atmosfäär üksildane ja kurb – Eerol, luuletajal, ei ole enda luulele adressaati; Laura, üksikema, on uppunud seebikatesse, kuna ta oli pettunud meestes ja otsis nüüd armastust telekast; August Kask oli vanapoiss, kes uskus, et inimesi on liiga palju; Šveitser Theo lootis üksindust peletada üheöösuhetega. Ma arvan, et see näitab, et raamat tõesti on üsnagi üksildane ja kurb, kuid arvamuse alguses mainisin, et see just mulle meeldis. Ei, ma ei taha väita, et mulle meeldib üksildus ja kurbus, kuid ma arvan, et raamatute põhiprobleemile – üksindus ja anonüümsus suurlinnas – tuleks läheneda stoiliselt.

Pea tunnustama, et vahete vahel ma eriti ei mõistnud raamatu tegelasi või õigemini, ma ei nõustunud nendega ja seda selle tõttu, et mulle tundus, et raamatu tegelased ei mõista suurlinna anonüümsuse ja üksinduse potentsiaali. Antud situatsioonis ei pea nad andma aru kellelegi ning nad ei pea kartma, et keegi tuleb suvalisel ajal külla – tähendab, et nad saavad täielikult keskenduda iseendale. Raamatus tuleb välja, et paljud tegelased otsivad või igatsevad armastust, aga kuidas peaks inimene leidma armastust, kui ta isegi ei armasta iseennast? Kuidas peaks Eero suutma kirjutada kellelegi, kui ta isegi ei suuda kirjutada iseendale? Kui tegelased hakkaksid ennast lahkama või stoikute keeli, keskenduksid filosoofiale, siis nendel ei tekiks kordagi tunnet, et nad oleksid üksi või õigemini üksildased. Kõige lähemale sellele võib olla pürgib August Kask, kuid ta ei ela üksinda mitte enda pärast, vaid sellepärast, et arvab, et parandab maailma. Jällegi, kuidas peaks August parandama maailma, kui ta isegi ei suuda endast alustada?

Ma ei taha siinkohal väita, et olen tugev stoikute õpetuste järgija, kuid sellist võimalust, kus ma

Minu arvamus "Sügisballist"

Kirjutas Oliver Paljak, 12.C

Kolmapäev, 25 September 2019 21:36 -

elan üksinda ning ma ei parandaks või ei täiustaks ennast, ei laseks ma käest. Loomulikult võib armastuse igatsust tuua ka tänapäeva, kuid tänapäeval on see armastuse igatsus minu arust rohkem kuulsusejanu. Siinkohal oleks paslik tsiteerida Senecat, ühte kuulsamat stoikut: "Kuidas ma ei peaks haletsema teda, kes on saavutanud rahva poolehoiu, sest ma tean, mida ta on pidanud tegema selle poolehoiu saamiseks."

Oliver Paljak, 12.C